

แนวข้อสอบนิติกร อปท. อบต. อบจ. เทศบาล

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า

ก. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ข. องค์กรบริหารส่วนตำบล

ค. กรุงเทพมหานคร

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. ถูกทุกข้อ

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

2. บุคคลใดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ก. รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย

ข. อธิบดีกรมการปกครอง

ค. ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

ง. ผู้ว่าราชการจังหวัด

ตอบ ค. ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

มาตรา 5 ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

3. ในกรณีนี้ สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นครบวาระให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในกำหนดกี่วัน

ก. 14 วัน

ข. 15 วัน

ค. 30 วัน

ง. 45 วัน

ตอบ ง. 45 วัน

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการเลือกตั้งภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นดำรงตำแหน่งครบ วาระ หรือภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ เว้นแต่วาระ การดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่นจะเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจมีคำสั่งขยายหรือย่นระยะเวลาให้มีการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่งได้ตามความจำเป็นเมื่อมีเหตุกรณีพิเศษ โดยต้องระบุเหตุผลการมีคำสั่งดังกล่าวด้วย ในการจัดให้มีการเลือกตั้งตามวรรค หนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการจัดการเลือกตั้ง

4. บุคคลใดมีหน้าที่จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง

ก. ผู้อำนวยการทะเบียนกลางตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร

ข. กำนัน

ค. ผู้ใหญ่บ้าน

ง. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ ก. ผู้อำนวยการทะเบียนกลางตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร

8. ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องกระทำการกำหนดเขตเลือกตั้ง ก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่ากี่วัน

ก. 15 วัน

ข. 20 วัน

ค. 30 วัน

ง. 45 วัน

ตอบ ข. 20 วัน

มาตรา 17 ให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้งที่จะพึงมี ในแต่ละเขตเลือกตั้ง การกำหนดหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำก่อนวันเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน โดยให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ ณ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นและสถานที่อื่นที่เห็นสมควร รวมทั้งให้จัดทำแผนที่สังเขปแสดงเขตของหน่วยเลือกตั้งและ ที่เลือกตั้งไว้ด้วยการเปลี่ยนแปลงเขตของหน่วยเลือกตั้งหรือที่เลือกตั้ง ให้กระทำได้โดยประกาศก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสิบวัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน จะประกาศเปลี่ยนแปลงก่อนวันเลือกตั้ง น้อยกว่าสิบวันก็ได้ และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

9. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเขตของหน่วยเลือกตั้งหรือทำเลเลือกตั้งให้ประกาศก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่ากี่วัน

ก. 10 วัน

ข. 15 วัน

ค. 20 วัน

ง. 30 วัน

ตอบ ค. 20 วัน

มาตรา 17 วรรค 3

มาตรา 17 ให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้งที่จะพึงมี ในแต่ละเขตเลือกตั้ง การกำหนดหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำก่อนวันเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน โดยให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ ณ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นและสถานที่อื่นที่เห็นสมควร รวมทั้งให้จัดทำแผนที่สังเขปแสดงเขตของหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้งไว้ด้วยการเปลี่ยนแปลงเขตของหน่วยเลือกตั้งหรือที่เลือกตั้ง ให้กระทำได้โดยประกาศก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสิบวัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน จะประกาศเปลี่ยนแปลงก่อนวันเลือกตั้ง น้อยกว่าสิบวันก็ได้ และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

10. การกำหนดหน่วยเลือกตั้งให้คำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางและหลักเกณฑ์ ข้อใดต่อไปนี้กล่าวถูกต้อง

ก. ให้ถือเกณฑ์จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งละ 500 คน

ข. ให้ถือเกณฑ์จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งละ 800 คน

ค. ให้ถือเกณฑ์จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งละ 1000 คน

ง. ให้ถือเกณฑ์จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งละ 1200 คน

ตอบ ข. ให้ถือเกณฑ์จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งละ 800 คน

มาตรา 18 วรรคสอง

มาตรา 18 การกำหนดหน่วยเลือกตั้งตามมาตรา 17 ให้คำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางมาใช้สิทธิเลือกตั้งของราษฎร ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (2) ให้ถือเกณฑ์จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งละแปดร้อยคนเป็นประมาณ แต่ถ้าเห็นว่าไม่เป็นการสะดวก หรือไม่ปลอดภัยในการไปลงคะแนนเลือกตั้งของผู้มีสิทธิ

1. ในกรณีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในเรือไทยหรือท่าอากาศยานไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักรให้ศาลใดเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ

ก. ศาลที่เป็นภูมิลำเนาของผู้เสียหายในกรณีที่ผู้เสียหายมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร

ข. ศาลทหาร

ค. ศาลแพ่ง

ง. ศาลที่เป็นภูมิลำเนาของผู้ต้องหาในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร

คำตอบ : ข้อ ค. ป.วิ.พ. มาตรา 3 (1) กำหนดให้ “เพื่อประโยชน์ในการเสนอคำฟ้อง

2. ข้อใดไม่ใช่คำฟ้องเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

ก. ฟ้องบังคับให้โอนที่ดิน

ข. ฟ้องเกี่ยวกับสิทธิเก็บกิน

ค. คำฟ้องเกี่ยวกับสิทธิยึดหน่วงโฉนด

ง. ฟ้องขับไล่ออกจากบ้านพิพาท

คำตอบ : ข้อ ค. เพราะคำฟ้องเกี่ยวกับสิทธิยึดหน่วงโฉนด ไม่ใช่คำฟ้องเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ (คำพิพากษาฎีกาที่ 1428-1429/2514)

3. คำฟ้องในคดีซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าโจทก์เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้ฟ้องคดีต่อศาลต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

ก. ศาลแพ่ง

ข. ศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนา

ค. ศาลที่จำเลยมีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับได้ในราชอาณาจักรอยู่ในเขต

ง. ศาลที่โจทก์มีทรัพย์สินอยู่ในภูมิลำเนาอยู่ในเขต

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะ ป.วิ.พ. มาตรา 4 ตรี กำหนดว่า “ คำฟ้องอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 ทวิ ซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าโจทก์เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อศาลแพ่งหรือศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล

คำฟ้องตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเลยมีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับคดีได้อยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร โจทก์จะเสนอคำฟ้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตศาลก็ได้ ”

4. ในคดีร้องขอตั้งผู้จัดการมรดกเรื่องหนึ่ง ข้อเท็จจริงมีว่าผู้ตายมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและถึงแก่ความตายที่จังหวัดพิจิตร แต่ผู้ตายอยู่กินเป็นสามีภริยากับผู้ร้องนานถึง 20 ปี ที่จังหวัดสมุทรปราการและได้ซื้อที่ดินไว้ที่จังหวัดสมุทรปราการด้วย ดังนั้นถ้าผู้ร้องจะร้องขอจัดการมรดก ต้องร้องต่อศาลใดจึงจะเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ

ก. ศาลจังหวัดพิจิตร

ข. ศาลจังหวัดสมุทรปราการ

ค. ศาลแพ่ง

ง. ข้อ ก และ ข ถูก

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะแม้ผู้ตายมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและถึงแก่ความตายที่จังหวัดพิจิตร แต่ผู้ตายอยู่กินเป็นสามีภริยากับผู้ร้องนานถึง 20 ปี ที่จังหวัดสมุทรปราการและได้ซื้อที่ดินไว้ที่จังหวัดสมุทรปราการด้วย แสดงว่าผู้ตายมีบ้านอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นสถานที่อยู่อาศัยอันเป็นแหล่งสำคัญ

อีกแหล่งหนึ่งด้วย ดังนั้น นอกจากบ้านที่จังหวัดพิจิตรแล้วยังถือได้ว่าบ้านที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นภูมิลำเนาเป็นภูมิลำเนาของผู้ตายอีกแห่งหนึ่งด้วย เพราะในคดีร้องขอจัดการมรดกนั้นอาจจะมีศาลที่ยื่นคำร้องขอได้หลายศาล (คำพิพากษาฎีกาที่ 5912/2539)

5. ต่อไปนี้ข้อใด ไม่ใช่ลักษณะคดีที่เป็นคดีเดียวแต่อยู่ในเขตอำนาจศาลหลายศาลได้

- ก. คดีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นหลายท้องที่ที่อยู่ในเขตศาลต่างกัน
- ข. คดีที่มีหลายข้อหา
- ค. คดีที่ตั้งอยู่ในเขตศาลหลายศาล
- ง. ไม่มีข้อถูก

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะคดีที่อยู่ในเขตอำนาจศาลหลายศาล ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 5 ได้แก่

- 1. คดีฟ้องจำเลยร่วมกันหลายคนที่มีมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกัน แต่ละคนมีภูมิลำเนาต่างกัน
- 2. คดีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นหลายท้องที่ที่อยู่ในเขตศาลต่างกัน
- 3. คดีที่มีหลายข้อหา
- 4. คดีที่ตั้งอยู่ในเขตศาลหลายศาล

ในคดีที่มีหลายศาลมีอำนาจเหนือคดีนั้น โจทก์จะยื่นฟ้องจำเลยทุกคนต่อศาลหนึ่งศาลใดก็ได้หรือฟ้องจำเลยแต่ละคนในแต่ละเขตศาลก็ได้ แต่ในทางปฏิบัติไม่มี เพราะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีโดยใช้เหตุ การยื่นฟ้องต่อศาลใดที่มีเขตอำนาจนั้นเป็นสิทธิ์ของโจทก์ จึงไม่ต้องขออนุญาตศาล และศาลที่โจทก์เสนอคำฟ้องนั้นจะเกี่ยวไปให้ฟ้องยังอีกศาลหนึ่งไม่ได้เพราะเป็นหน้าที่

6. ข้อใดไม่ใช่หลักในเรื่องการขอโอนคดี

- ก. ต้องมีศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นตั้งแต่สองศาลขึ้นไป
- ข. จำเลยเท่านั้นมีสิทธิขอโอนคดี
- ค. การพิจารณาคำร้องขอโอนคดีจะต้องฟังโจทก์และคู่ความอื่น ถ้ามี ก่อนว่าจะคัดค้านอย่างไร หรือไม่
- ง. ถ้าศาลที่รับโอนคดีไม่ยินยอม ศาลเดิมจะต้องส่งเรื่องให้ประธานศาลฎีกาชี้ขาด และคำสั่งสอน ของประธานศาลฎีกาเป็นที่สุด

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะ ถ้าศาลที่รับโอนคดีไม่ยินยอม ศาลเดิมจะต้องส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ชี้ขาด และคำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นที่สุด ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 8

7. ข้อใดไม่ใช่หลักเกณฑ์ของการรวมคดีที่มีเขตอำนาจศาลต่างกัน

- ก. ศาลที่รับโอนคดีจะต้องมีอำนาจเหนือคดีที่รับโอน
- ข. คดีมีประเด็นอย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกันอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นต่างศาล กัน แม้กฎหมายจะใช้คำว่าคดีสองเรื่อง แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องสองเรื่องเสมอไปอาจจะมี มากกว่าสองเรื่องก็ได้ สองศาลก็ได้
- ค. คู่ความในคดีที่ค้างพิจารณาอยู่นั้นมีสิทธิที่จะรวมคดีได้ ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาคู่ความใน คดีหนึ่งคดีใดก็ได้
- ง. คู่ความขอถอนคดีไปรวมที่ศาลใดก็ได้และศาลที่จะโอนไปรวมนั้นต้องถามศาลที่รับโอนก่อนว่า ยินยอมที่จะรับโอนหรือไม่

คำตอบ : ข้อ ก. เพราะศาลที่รับโอนคดีจะมีอำนาจเหนือคดีที่รับโอนหรือไม่ ไม่ใช่ข้อสำคัญ เพราะเป็นเรื่องการรวมคดีจากศาลหนึ่งไปรวมกับอีกศาลหนึ่ง แม้จะเรียกว่าเป็นการโอนก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่เรื่องการโอน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 6 เป็นการโอนไปรวมพิจารณากับอีกศาลหนึ่ง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 8

8. ข้อใดต่อไปนี้เป็นสาระสำคัญในเรื่องการขอรวมคดีที่มีเขตอำนาจศาลซ้อนกันหรือการขอรวมคดีที่อยู่ในเขตอำนาจศาลหลายศาล
- มีคดีหลายเรื่องค้างพิจารณาในศาลชั้นต้นเดียวกันหรือต่างศาลกัน
  - การขอรวมของคู่ความ อาจจะมาในชั้นที่ยื่นคำให้การหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นๆ ก่อนศาลมีคำพิพากษาซึ่งศาลที่รับคำร้องจะต้องสอบถามคู่ความฝ่ายอื่นเสียก่อน
  - ศาลที่รับโอนคดีไปรวมต้องเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีที่โอนมาด้วย ถ้าไม่มีเขตอำนาจ เหนือคดีนั้นจะรับโอนมาไม่ได้
  - ถูกทุกข้อ

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะตามบทบัญญัติของ ป.วิ.พ. มาตรา 28 มีสาระสำคัญในเรื่องการขอรวมคดีที่มีเขตอำนาจศาลซ้อนกันดังนี้

- มีคดีหลายเรื่องค้างพิจารณาในศาลชั้นต้นเดียวกันหรือต่างศาลกัน
- คดีที่ค้างพิจารณานั้นคู่ความทั้งหมดหรือแต่บางฝ่ายเป็นคู่ความรายเดียวกัน คือ อาจจะเป็นโจทก์คนเดียวกันหรือจำเลยคนเดียวกันหรือทั้งโจทก์ทั้งจำเลยเป็นคนเดียวกันก็ได้หรือถ้ามีผู้ร้องสอดก็อาจจะมีผู้ร้องสอดคนเดียวกันก็ได้
- คดีที่ค้างพิจารณานั้นมีความเกี่ยวเนื่องกัน
- การนำคดีมารวมกันนั้นจะทำให้เกิดความสะดวกในการพิจารณา
- คู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะขอให้มีการรวมพิจารณาหรือศาลเห็นจะให้มีการรวมพิจารณาก็ได้
- การขอรวมของคู่ความ อาจจะมาในชั้นที่ยื่นคำให้การหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นๆ ก่อนศาลมีคำพิพากษา ซึ่งศาลที่รับคำร้องจะต้องสอบถามคู่ความฝ่ายอื่นเสียก่อน
- เมื่อศาลที่รับคำร้องรวมเห็นสมควรให้รวม ถ้าเป็นคดีศาลเดียวกันก็ส่งรวมพิจารณาได้เลย แต่ถ้าเป็นเรื่องต่างศาลกันแล้ว ศาลที่โอนไปรวมต้องสอบถามศาลที่จะรับโอนไปรวมเสียก่อนถ้าศาลที่รับโอนไปรวมไม่ขัดข้องก็สั่งให้โอนไปรวมได้
- ศาลที่จะรับโอนคดีไปรวมต้องเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีที่โอนมาด้วยถ้าไม่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นจะรับโอนมาไม่ได้ ไม่เหมือนกับการโอนมารวม ตามมาตรา 8 เพราะว่าการโอนมารวมตามมาตรา 8 เป็นเรื่องต่างเขตอำนาจกัน
- ถ้าศาลที่รับโอนไปรวมไม่ยินยอมศาลที่จะโอนไปรวมก็ต้องส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ชี้ขาดว่าจะให้โอนไปรวมหรือไม่ ไม่ว่าศาลชั้นต้นที่มีคดีค้างพิจารณาอยู่ในเขตอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาคใดก็ต้องส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ถือเป็นที่สุด

9. ข้อใดไม่ใช่หลักเกณฑ์การขอบังคับคดีนอกเขตศาล

- มีการออกหมายบังคับคดี ตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ.พ. มาตรา 275 แล้ว
  - ต้องเป็นกรณีที่ปรากฏว่าทรัพย์หรือบุคคลที่จะต้องบังคับหรือจะต้องถูกบังคับอยู่นอกเขตศาลที่
  - เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ยื่นคำแถลงต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือทรัพย์และบุคคลที่จะต้องถูก
  - เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือทรัพย์และบุคคลที่จะต้องถูก
- ออกหมายบังคับคดี
บังคับ หรือเจ้าหน้าที่บังคับคดี
หรือบุคคลที่อยู่ในเขตศาลนั้น
บังคับ หรือเจ้าหน้าที่บังคับคดี

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ยื่นคำแถลงต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือทรัพย์และบุคคลที่จะต้องถูกบังคับ หรือเจ้าหน้าที่บังคับคดี รายงานให้ศาลมีเขตอำนาจทราบว่าจะต้องมีการบังคับคดีต่อทรัพย์หรือบุคคลที่อยู่ในเขตศาลนั้น

10. ในเรื่องอำนาจในการพิจารณาเนื้อหาของคำคู่ความ ในการพิจารณาเนื้อหาศาลมีทางที่จะสั่งได้ 3 ทาง ต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด

- ก. สั่งให้แก้ไข เอนเนื้อหาไม่ถูกต้อง
- ข. สั่งรับคำคู่ความนั้นไว้พิจารณา เมื่อเห็นว่าชอบด้วยกฎหมาย
- ค. สั่งไม่รับคำคู่ความนั้นถ้าเห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ง. สั่งให้คืนไป เพื่อยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เมื่อยื่นผิดศาล

คำตอบ : ข้อ ก. เพราะในกรณีที่เนื้อหาของคำคู่ความไม่ถูกต้อง ศาลไม่มีอำนาจไปสั่งแก้ไขให้ถูกต้อง เนื่องจากการไปสั่งอย่างนั้นเป็นการทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียเปรียบในทางคดีซึ่งไม่ใช่หน้าที่ของศาล

11. ข้อใดผิด

- ก. คำฟ้องที่ไม่ระบุตัวทรัพย์สินที่พิพาทให้ชัดเจน ศาลสั่งไม่รับฟ้องไว้พิจารณา
- ข. คำฟ้องที่ไม่แสดงชัดแจ้งซึ่งสภาพแห่งข้อหา ศาลสั่งไม่รับฟ้อง
- ค. คำร้องขอคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างพิจารณา ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 264 นั้น เมื่อไม่มีเหตุผลเพียงพอ ศาลต้องมีคำสั่งให้คืนไปเพื่อแสดงเหตุผลที่เพียงพอกว่านี้ แล้วให้นำมายื่นใหม่
- ง. คำฟ้องของโจทก์ที่ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องให้จำเลยรับผิดชอบตามฟ้องได้ ศาลมีคำสั่งยกฟ้อง

คำตอบ : ข้อ ง. คำร้องขอคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างพิจารณา ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 264 นั้น เมื่อไม่มีเหตุผลเพียงพอ ศาลต้องสั่งยกคำร้องโดยไม่จำเป็นต้องไต่สวน (คำพิพากษาฎีกาที่ 4017/2530)

12. คู่ความหมายความถึงบุคคลดังต่อไปนี้ยกเว้นข้อใด

- ก. โจทก์
- ข. จำเลย
- ค. ผู้ร้องสอด
- ง. ผู้พิพากษา

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะ ป.วิ.พ. มาตรา 1 “ในประมวลกฎหมายนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น”

11 “คู่ความ ” หมายความว่า บุคคลผู้ยื่นคำฟ้อง หรือถูกฟ้องต่อศาล และเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนการพิจารณาให้รวมถึงบุคคลผู้มีสิทธิกระทำการแทนบุคคลนั้นๆตามกำหนดหรือในฐานะทนายความ... “ เช่น โจทก์ จำเลย ผู้ร้องสอด ผู้คัดค้าน ผู้ร้องขอ ผู้แทนนิติบุคคล ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้จัดการมรดก ทนายความของแต่ละฝ่ายที่เป็นคู่ความ ผู้รับมอบอำนาจจากตัวความให้ดำเนินคดีแทน

13. บุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่คู่ความสามารถเข้ามาเป็นคู่ความได้โดยวิธีใด

- ก. ร้องสอดด้วยความสมัครใจเอง เพราะเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่
- ข. ร้องสอด ด้วยความสมัครใจเอง เพราะตนมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีนั้น
- ค. โดยถูกหมายเรียกให้เข้ามาในคดี
- ง. ร้องสอด โดยคำสั่งของพนักงานสอบสวน

คำตอบ : ข้อ ง. เพราะกรณีที่บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความอาจเข้ามาเป็นคู่ความได้ด้วยการร้องสอด มีดังนี้

1. ด้วยความสมัครใจเอง เพราะ เห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คຸ້ມครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณาหรือเมื่อตนมีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่ออกหมายบังคับคดีนั้น
2. ด้วยความสมัครใจเอง เพราะตนมีส่วนได้เสียตามกำหนดในผลแห่งคดีนั้นโดยยื่นคำร้องต่อศาลไม่ว่าเวลาใดๆ ก่อนมีคำพิพากษา ขออนุญาตเข้าเป็นโจทก์ร่วมหรือจำเลยร่วมหรือเข้าแทนที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียทีเดียวโดยได้รับความยินยอมของคู่ความฝ่ายนั้นแต่ว่าแม้ศาลจะได้อนุญาตให้เข้าแทนที่กันได้ก็ตาม คู่ความฝ่ายนั้นจำต้องผูกพันตนโดยคำพิพากษาของศาลทุกประการเสมือนหนึ่งว่ามีได้มีการเข้าแทนที่กันเลย
3. เมื่อถูกหมายเรียกให้เข้ามาในคดี
ตามคำขอของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำเป็นคำร้องแสดงเหตุว่าตนอาจฟ้องหรือถูกคู่ความเช่นนั้นฟ้องตนได้ เพื่อการใช้สิทธิไต่เบียดหรือเพื่อใช้ค่าทดแทน ถ้าหากศาลพิจารณาให้คู่ความเช่นนั้นแพ้คดี หรือโดยคำสั่งของศาลเมื่อศาลนั้นเห็นสมควร หรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีคำขอ

